1. Lista dwukierunkowa tablic z iteratorem

Uwagi ogólne

Celem ćwiczenia jest zaimplementowanie struktury opisującej listę dwukierunkową elementów będących tablicami (alokowanymi dynamicznie) oraz funkcji realizujących operacje na tej liście. Do niektórych operacji będzie wykorzystywana struktura iteratora.

1 Dwukierunkowa lista tablic (z iteratorem): zadania do wykonania

Dane wejściowe do programu: część wspólna

W każdym z kolejnych podpunktów dane zawierają:

```
to_do – numer zadania do wykonania
```

n – liczba węzłów

n ciągów liczb całkowitych postaci:

m – liczba elementów w tablicy węzła,

m elementów tablicy rozdzielonych spacją

... ewentualne dodatkowe dane

1.1 Wstawianie elementów do dwukierunkowej listy tablic

Szablon programu należy uzupełnić o definicję funkcji push_back(). Pozwala ona na budowę dwukierunkowej listy tablic poprzez wstawianie kolejnych węzłów zawierających tablice na koniec listy.

• Wejście

1

wymiary i wartości elementów tablic jak opisano w części ogólnej

• Wyjście

Lista tablic, gdzie -> oznacza wezeł, a elementy tablicy rozdzielone sa spacjami.

• Przykład:

Wejście:

```
1
3
3 6 7 9
2 4 8
5 9 7 3 5 2
```

Wyjście:

```
-> 6 7 9
-> 4 8
-> 9 7 3 5 2
```

1.2 Iterowanie po strukturze dwukierunkowej listy tablic do przodu

Szablon programu należy uzupełnić o definicje funkcji skip_forward() i get_forward(), pozwalające poprzez iterowanie po liście tablic do przodu, na wypisanie zawartości wybranych komórek na standardowe wyjście.

• Wejście

2

wymiary i wartości elementów tablic jak opisano w części ogólnej liczba komórek do przejrzenia i numery wybranych komórek (komórki są liczone od 1).

• Wyjście

Wartości zawarte w wybranych komórkach listy tablic (komórki liczone od początku listy, pierwszy element pierwszego węzła ma numer 1).

• Przykład:

Wejście:

```
2
3
3 6 7 9
2 4 8
5 9 7 3 5 2
3 5 4 1
Wyjście:
```

1.3 Iterowanie po strukturze dwukierunkowej listy tablic do tyłu

Szablon programu należy uzupełnić o definicje funkcji skip_backward() i get_backward(), pozwalające poprzez iterowanie po liście tablic do tyłu, na wypisanie zawartości wybranych komórek na standardowe wyjście.

• Wejście

8 4 6

3

wymiary i wartości elementów tablic jak opisano w części ogólnej liczba komórek do przejrzenia i numery wybranych komórek

• Wyjście

Wartości zawarte w wybranych komórkach listy tablic (komórki liczone od końca listy, ostatni element ostatniego węzła ma numer 1).

• Przykład:

1.4 Usuwanie wybranych komórek z listy tablic

Szablon programu należy uzupełnić o definicję funkcji remove_at(). Funkcja ta usuwa wskazane komórki dwukierunkowej listy tablic. Jeśli usuwana komórka jest jedyną komórką tablicy w węźle (tablica jednoelementowa) to usuwany jest cały węzeł.

Uwaga: komórka o danym numerze jest wyznaczana w każdym kroku licząc od początku listy, tzn. jeżeli w pierwszym kroku usuniemy komórkę o numerze 1 to w kolejnym komórka następna będzie miała numer 1 (a nie 2 jak przed wykonaniem poprzedniego kroku).

• Wejście

4

wymiary i wartości elementów tablic jak opisano w części ogólnej liczba komórek do usunięcia i numery wybranych komórek

• Wyjście

Lista tablic po usunięciu wskazanych komórek (komórki liczone od przodu) w formacie jak w punkcie 1.

• Przykład:

Wejście:

-> 9 7 3 5 2

-> 7 9

1.5 Budowa listy na podstawie liczby cyfr elementów tablic

Niech d(n) oznacza liczbę cyfr liczby n.

Zadanie polega na zbudowaniu listy, której każdy węzeł będzie zawierał posortowaną rosnąco tablice liczb o tej samej długości (liczbie cyfr).

Szablon programu należy uzupełnić o definicję funkcji insert_in_order(). Funkcja ta czyta kolejne liczby całkowite a następnie:

- 1. Jeżeli w liście znajduje się już węzeł zawierający liczby o długości równej d(n) to funkcja dodaje liczbę n do tej tablicy zachowując jej rosnące uporządkowanie.
- 2. W przeciwnym przypadku funkcja dodaje do listy nowy węzeł (tak, by lista była uporządkowana rosnąco względem długości liczb w kolejnych węzłach).

Po dodaniu do listy wszystkich wczytanych liczb, program wypisuje listę.

• Wejście

5

n – liczba liczb do umieszczenia w węzłach listy

n liczb całkowitych (wartości komórek listy)

• Wyjście

Lista tablic po wpisaniu wszystkich elementów z wejścia w formacie jak w punkcie 1. Węzły listy powinny być posortowane roznąco względem długości liczb, które przechowują. Tablice w węzłach powinny być posortowane rosnąco.

• Przykład:

```
Wejście:
```

```
5
9
999 14 733 29 22222 334 0 -12 -856
```

Wyjście:

```
-> 0
```

-> -12 14 29

-> -856 334 733 999

-> 22222